

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Zipvit Ltd

Strona przeciwna: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sentencja

Artykuł 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że podatek od wartości dodanej (VAT) nie można uznać za należny lub zapłacony w rozumieniu tego przepisu, a zatem nie podlega on odliczeniu przez podatnika, jeżeli z jednej strony podatnik ten i jego usługodawca niesłusznie uznali na podstawie błędnej wykładni prawa Unii dokonanej przez organy krajowe, że rozpatrywane świadczenia były zwolnione z VAT, i w konsekwencji wystawione faktury nie wykazywały tego podatku w sytuacji, w której umowa zawarta pomiędzy tymi dwoma podmiotami przewidywała, że jeżeli podatek ten był należny, to usługobiorca powinien ponieść jego koszt, a z drugiej strony nie poczyniono we właściwym czasie żadnych kroków zmierzających do odzyskania VAT, przez co doszło do przedawnienia wszelkich przysługujących usługodawcy i organowi podatkowemu i celnemu środków prawnych zmierzających do odzyskania błędnie nienaliczonego VAT.

(¹) Dz.U. C 215 z 29.6.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā apgabaltiesa – Łotwa) – „MONO” SIA /Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-326/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki akcyzowe – Dyrektywa 2008/118/WE – Zwolnienie ze zharmonizowanego podatku akcyzowego – Wyroby przeznaczone do wykorzystania w kontekście stosunków dyplomatycznych lub konsularnych – Warunki stosowania zwolnienia określone przez przyjmujące państwo członkowskie – Zapłata w formie bezgotówkowej]

(2022/C 109/09)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā apgabaltiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „MONO” SIA

Strona przeciwna: Valsts ieņēmumu dienests

Sentencja

Artykuł 12 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby przyjmujące państwo członkowskie przy określaniu warunków i ograniczeń dotyczących stosowania zwolnienia z podatku akcyzowego od wyrobów wykorzystywanych w kontekście stosunków dyplomatycznych i konsularnych uzależniło stosowanie tego zwolnienia od spełnienia warunku, aby cena nabycia wspomnianych wyrobów została zapłacona w formie bezgotówkowej.

(¹) Dz.U. C 329 z 5.10.2020.
